

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2009

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2009

Nr 1344—1358

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1344	Lag om ändring av 2 § i lagen om Migrationsverket	6093
1345	Lag om ändring av lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande	6095
1346	Lag om ändring av lagen om bemötande av utlänningar som tagits i förvar och om förvarsenheter	6097
1347	Lag om ändring av 4 § i lagen om inspektion av energieffektiviteten hos kylanläggningarna i en byggnads luftkonditioneringssystem	6098
1348	Republikens presidents förordning om ändring av 9 § i republikens presidents förordning om militära kommandomål, militära grader och tjänstgöringsgrader samt emblem, förtjänstkors och förtjänstmedalj inom gränsbevakningsväsendet	6099
1349	Statsrådets förordning om ändring av 6 § i statsrådets förordning om gränsszon och om gränsszonens bakre gräns	6100
1350	Statsrådets förordning om ändring av 7 § i statsrådets förordning om den riksomfattande delegationen för romska ärenden och regionala delegationer för romska ärenden	6105
1351	Statsrådets förordning om serviceproducenter som är berättigade till ersättning för kostnader för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå	6106
1352	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om trafiksäkerhetsavgift för år 2010	6107
1353	Inrikesministeriets förordning om ändring av arbetsministeriets förordning om kommissionen för invandrarfrågor	6108
1354	Inrikesministeriets förordning om Migrationsverkets avgiftsbelagda prestationer	6109
1355	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av 1 § i förordningen om utbyte av läkemedel	6114
1356	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av 3 § i förordningen om ansökan till läkemedelsprisnämnden och om prisanmälan	6115
1357	Skatteförvaltningens arbetsordning	6116
1358	Skatteförvaltningens beslut om behörigt skatteverk i samband med den särskilda ordningen för elektroniska tjänster	6124

Nr 1344

Lag

om ändring av 2 § i lagen om Migrationsverket

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 3 februari 1995 om Migrationsverket (156/1995) 2 §, sådan den lyder i lag 975/2007, som följer:

2 §

Uppgifter

Migrationsverket ska handlägga och avgöra de ärenden angående utlänningar och finskt medborgarskap som anges som dess

uppgifter i lag eller genom förordning av statsrådet.

Migrationsverket ska svara för styrningen och planeringen av den praktiska verksamheten vid mottagande av asylsökande och mottagande av personer som får tillfälligt skydd,

RP 78/2009
FvUB 14/2009
RSv 166/2009

för styrningen och övervakningen av förvarsheternas praktiska verksamhet samt för styrningen av verkställigheten av hjälp till offer för människohandel.

Migrationsverket ska föra utlänningsregistret, invånarregistret och flyktingregistret. Migrationsverket ska tillhandahålla ministerierna och övriga myndigheter samt internationella organisationer information som gäller frågor inom dess verksamhetsområde.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

De anställda i tjänsteförhållande vid inrikesministeriets migrationsavdelning som sköter uppgifter i anslutning till styrning och planering av den praktiska verksamheten vid mottagande av asylsökande och mottagande av personer som får tillfälligt skydd samt styrningen av verkställigheten av hjälp till offer för människohandel samt motsvarande tjänster överförs när denna lag träder i kraft till Migrationsverket. Anställda som överförs

behåller de rättigheter och skyldigheter som vid överföringen gäller enligt villkoren för deras anställningsförhållande. Löner som är högre än månadslönen enligt Migrationsverkets lönesystem garanteras i de fall att tjänstemannens uppgifter vid Migrationsverket är minst lika krävande som hans eller hennes uppgifter vid inrikesministeriet. Tjänstemannen har då rätt till ett lönetillägg till beloppet av skillnaden mellan den månadslön som betalades vid inrikesministeriet och den månadslön som betalas vid Migrationsverket.

Ärenden som är anhängiga vid arbets- och näringscentralerna inom de sektorer som överförs till Migrationsverket samt ingångna avtal och förbindelser liksom de rättigheter och skyldigheter som följer av dem övergår till Migrationsverket.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Migrations- och Europaminister *Astrid Thors*

Nr 1345

L a g**om ändring av lagen om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 9 april 1999 om främjande av invandrades integration samt mottagande av asylsökande (493/1999) 6 §, rubriken för 6 b § och 6 b § 1 mom., 21 §, 22 a § 3 mom., 25 e § 2 mom. samt 35 § 1 och 2 mom.,
 av dem 6 §, 6 b § 1 mom. och 22 a § 3 mom. sådana de lyder i lag 972/2007, rubriken för 6 b § sådan den lyder i lag 1215/2005, 21 § sådan den lyder i lag 118/2002 och 25 e § 2 mom. sådant det lyder i lag 1269/2006, som följer:

6 §

Inrikesministeriets och Migrationsverkets uppgifter

Den allmänna utvecklingen, planeringen, styrningen, uppföljningen och samordningen av integrationsfrämjandet och mottagandet av asylsökande och mottagandet av personer som får tillfälligt skydd ankommer på inrikesministeriet. Inom inrikesministeriets förvaltningsområde kan finnas förläggningar och flyktingslussar.

I anslutning till inrikesministeriet kan tillsättas delegationer för de ärenden som nämns i 1 mom.

Styrningen och planeringen av den praktiska verksamheten vid mottagande av asylsökande och mottagande av personer som får tillfälligt skydd samt styrningen av verkställigheten av hjälp till offer för människohandel ankommer på Migrationsverket.

Inrikesministeriet ska besluta om inrättande och nedläggning av statliga förläggningar samt om deras verksamhetsställen. Inrikesministeriet bemyndigar Migrationsverket att avtala om inrättande och nedläggning av andra förläggningar och om deras verksamhetsställen.

6 b §

Närings-, trafik- och miljöcentralens och regionförvaltningsverkets uppgifter

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska under inrikesministeriets ledning och övervakning sköta den regionala samordningen, planeringen, styrningen och uppföljningen av invandrades integration och sköta de övriga uppgifter som bestäms särskilt.

21 §

Avtal om arrangemang för mottagande

Migrationsverket kan, efter att ha fått ett bemyndigande för detta enligt 6 §, med en kommun, en samkommun, något annat of-fentligrättsligt samfund eller en privat sammanslutning eller stiftelse avtala om arrangemang för mottagande av asylsökande och för mottagande av personer som får tillfälligt skydd samt om ersättande av kostnaderna för mottagandet.

22 a §

Försäkringsskyddet för personer som deltar i åtgärder som ordnas av en förläggning

Migrationsverket ordnar gruppansvarsför-säkring för personer som deltar i åtgärder som ordnas av förläggningsgruppen.

25 e §

Yrkesövergripande bedömningsgrupp

Bedömningsgruppen ska förutom föreståndaren bestå av minst en sakkunnig inom socialvården och en sakkunnig inom hälso- och sjukvården samt en företrädare för polisen

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

och för gränskontrollmyndigheten. Migrationsverket tillsätter bedömningsgruppen för tre år i sänder efter att ha hört regionförvaltningsverket och förläggningsens föreståndare. Om en medlem i bedömningsgruppen avgår eller avlider under mandatperioden, utser Migrationsverket en ny medlem på förslag av den berörda sammanslutningen. Medlemmarna i bedömningsgruppen handlar under tjänsteansvar.

35 §

Registeransvariga

Migrationsverket bär som registeransvarig det huvudsakliga ansvaret för invånarregistret och svarar också för förändret av det riksomfattande delregistret. För förändret av förläggningsens delregister svarar förläggningsgruppen. Migrationsverket kan ge en kommun, ett samfund, en sammanslutning eller en stiftelse i uppdrag att föra invånarregistret.

Registeransvarig för flyktingregistret är Migrationsverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Migrations- och Europaminister *Astrid Thors*

Nr 1346

L a g**om ändring av lagen om bemötande av utlänningar som tagits i förvar och om förvarsenheter**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 15 februari 2002 om bemötande av utlänningar som tagits i förvar och om förvarsenheter (116/2002) 2 § 1 mom., 3 § och 7 § 2 mom., av dem 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 976/2007, som följer:

2 §

Förvarsenhet

En förvarsenhet kan inrättas i anslutning till en förläggning som staten eller kommunen driver. I anslutning till en förläggning som kommunen driver kan en förvarsenhet inrättas genom att Migrationsverket och kommunen ingår ett avtal. Kommunen ska själv sköta förvarsenhetens verksamhet. De kostnader som kommunen åsamkas av inrättandet och driften av förvarsenheten ersätts av statens medel.

3 §

Utveckling, styrning och övervakning

Inrikesministeriet svarar för den allmänna utvecklingen, planeringen, styrningen och uppföljningen av den verksamhet som avses i denna lag.

För styrningen och övervakningen av för-

Helsingfors den 22 december 2009

varsenheternas praktiska verksamhet svarar Migrationsverket.

7 §

Besök och användning av telefon

Genom förvarsenhetens ordningsregler kan möjligheten att ta emot gäster på andra tider under dygnet än normala besökstider begränsas samt utfärdas närmare bestämmelser om besöksarrangemangen och användningen av telefon som är nödvändiga för ordningen på enheten och för att de förvarstagnas kontaktträtt ska kunna tillgodoses på lika villkor. Ordningsreglerna fastställs av Migrationsverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Republikens President**TARJA HALONEN**Migrations- och Europaminister *Astrid Thors*

Nr 1347

L a g

om ändring av 4 § i lagen om inspektion av energieffektiviteten hos kylanläggningarna i en byggnads luftkonditioneringssystem

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 13 april 2007 om inspektion av energieffektiviteten hos kylanläggningarna i en byggnads luftkonditioneringssystem (489/2007) 4 § som följer:

4 §

Behörigheten för dem som utför inspektioner

I fråga om behörigheten för dem som inspekterar luftkonditioneringssystemens kylanläggningar tillämpas bestämmelserna i 108 a—108 c § i miljöskyddslagen (86/2000) om bevis på behörighet, ansvariga för verksamheten samt anläggningar samt om anmälan för verifiering av behörigheten och verifie-

ring av behörigheten samt vad som med stöd av 108 d § i nämnda lag bestäms om behörighetsvillkoren för den personal som utför service på kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpar som innehåller minst 3 kilogram kylmedier.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2010.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President

TARJA HALONEN

Bostadsminister *Jan Vapaavuori*

RP 253/2009
MiUB 12/2009
RSv 239/2009

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG (32002L0091); EGT nr L 1, 4.1.2003, s.65

Nr 1348

Republikens presidents förordning**om ändring av 9 § i republikens presidents förordning om militära kommandomål, militära grader och tjänstgöringsgrader samt emblem, förtjänstkors och förtjänstmedalj inom gränsbevakningsväsendet**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av inrikesministern, *ändras* i republikens presidents förordning av den 19 augusti 2005 om militära kommandomål, militära grader och tjänstgöringsgrader samt emblem, förtjänstkors och förtjänstmedalj inom gränsbevakningsväsendet (637/2005) 9 § som följer:

9 §

Tjänstgöringsgrader för gränsbevakare och sjöbevakare

Tjänstgöringsgrader för den som tjänstgör som gränsbevakare eller sjöbevakare kan vara

- 1) yngre gränsbevakare,
- 2) yngre sjöbevakare,
- 3) äldre gränsbevakare,
- 4) äldre sjöbevakare,
- 5) övergränsbevakare,
- 6) översjöbevakare,
- 7) gränsbevakningsmästare,
- 8) sjöbevakningsmästare.

Tjänstgöringsgrader för gränsbevakare som genomgått grundkursen för gränsbevakare på gränsbevakningslinjen eller flygverkssamhetslinjen vid gräns- och sjöbevakningsskolan är tjänstgöringsgraderna för gränsbevakare. Tjänstgöringsgrader för gränsbevakare som genomgått kursen på sjöbevakningslinjen eller flygplatslinjen är tjänstgöringsgraderna för sjöbevakare.

Närmare föreskrifter om förutsättningarna för förlänande av tjänstgöringsgrader meddelas av chefen för gränsbevakningsväsendet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 22 december 2009

Republikens President**TARJA HALONEN**Migrations- och Europaminister *Astrid Thors*

Nr 1349

Statsrådets förordning

om ändring av 6 § i statsrådets förordning om gränsson och om gränssonens bakre gräns

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, *upphävs* i statsrådets förordning av den 25 augusti 2005 om gränsson och om gränssonens bakre gräns (653/2005) 6 § 4 och 6 punkten samt *ändras* 6 § 2, 3, 5, 7, 9—12, 14—17, 19 och 22 punkten som följer:

6 §

Gränssonens bakre gräns löper via punkter på kartan och punkter i terrängen som följer:

2. *Violahti kommun*

Lumiluoto — Ulkoluoto — Parrios nordvästra strand — Vanhasaaris nordvästra spets — Vanhasaaris nordöstra spets — en punkt 100 meter från gränsmärket VI/5 till väst — en brytningspunkt, vars koordinater är: bredd 60°29.7088', längd 27°45.8118' — Rääntiös södra spets — Rääntiös västra spets — Halsholms västra strand — Halsholms nordvästra spets — Kivikkoluotos västra rand — Hiekasaaris spets — Kiiskijärvi bro — väg nr 14754 till Reinikkala — vägen till Heinsuonpelto — ej gränsovergångsstället — en punkt vid gränsen mellan kommunerna Violahti och Miehikkälä 700 meter från riksgränsen.

3. *Miehikkälä kommun*

En punkt vid gränsen mellan kommunerna Violahti och Miehikkälä 700 meter från riksgränsen — hästvägen Kolmikannankangas — Urpalanjoki — skogsbilvägen Rainionkangas — skogsbilvägen Letkonkangas — Urpalanjoki — Nurmelaanjärvi (medräknad).

5. *Villmanstrands stad*

Nurmelaanjärvi bro 800 meter från riksgränsen — Kotilampis västra strand — en punkt vid kurvan av väg nr 14778, 620 meter från riksgränsen — Mustasuontie — en punkt vid korsningen av Mustasuontie och väg nr 14779, 900 meter från riksgränsen — Kaltonjoentie — Luotonens nordvästra strand — Valkjärvis nordvästra strand — Uutela — Hangasvuori — Riepäs — Höytiönjärvis nordöstra strand — Lähdesuo — Hiiri — Vainikkala gränskontrollstation — Ojalampi — en punkt vid Rakkolanjoki 800 meter från riksgränsen — Alatalo — längs Pekkalanrinteenmäkis västra rand — Kolari — vägen från Kolari till väg nr 3902 — väg nr 3902 — ej gränsovergångsstället — Nuijamaa kyrkby — Kirsiniemis södra spets — Pohjola — Myräjärvis södra hörn — Vasemalampi (medräknad) — Turtianmäki — en punkt vid väg nr 14839 500 meter från riksgränsen — Holmoinmäkis västra rand — Kulmala — udden vid Suokumaanjärvis södra strand 1 150 meter från riksgränsen — Mustalampi — Rajaharju vägskäl — Holmanjoki vid gränsen mellan Villmanstrands stad och Imatra stad.

7. *Imatra stad*

Holmanjoki vid gränsen mellan Vill-

manstrands stad och Imatra stad — en punkt vid Kiurula väg 600 meter från riksgränsen — landsvägen till Räikkölä — en punkt vid Vuoksens västra strand 700 meter från riksgränsen — Pelkola terminal för virkesimport — Imatra tull- och gränsstation — Pelkola gränsbevakningsstation — den punkt där Karhusuo väg och väg nr 14874 möts — Mustalampi — Notkola — en punkt vid Varpaanlahtis nordöstra strand 500 meter från riksgränsen.

9. Rautjärvi kommun

En punkt vid Helisevänjoki 500 meter från riksgränsen — Oritlampis södra strand — en punkt vid Hiijärvis sydvästra strand 950 meter från riksgränsen — längs Suurisaaris norra strand — en punkt vid Hiijärvis nordöstra strand 400 meter från riksgränsen — Uutela — en punkt vid Variksenkylä väg 300 meter från riksgränsen — en punkt vid Pitkäjärvis södra strand 400 meter från riksgränsen — en punkt vid Pitkäjärvis norra strand 200 meter från riksgränsen — Myllysuos sydvästra hörn — Kaukosenmäki — den punkt där väg nr 14922 och väg nr 14930 möts — en punkt vid Kokkolanjokis strand 400 meter från riksgränsen — Petritsanvaara.

10. Parikkala kommun

Peltola — Sinkkosennurkka — Joukionsalmi — Kukkarolahtis norra strand — en punkt vid Kukkarolahtis östra strand 500 meter från riksgränsen — Pyörlampi — väg nr 4012/14937 — östligaste Saarilamits västra rand — en punkt 200 meter från gränsmärket II/77 till nordväst — Suursuo — en punkt vid Tyrjänjärvis sydvästra strand 500 meter från riksgränsen — Tyrjänjärvis strand — en punkt vid Tyrjänjärvis norra strand 750 meter från riksgränsen — Haisuunvuoris västra sida — väg nr 4011 — Tyrämäkis västra sida — Ylä-Tyrjäs västra strand — Myllyjoki mynning — Kurkelanjärvis nordvästra strand — Soikulanlampis västra strand — Myötävaara — Munalampis nordvästra ända — Särkilampis nordvästra hörn — en punkt vid Korpjärvis västra strand 600 meter från riksgränsen — en punkt vid Korpjärvis norra strand 500 meter från riksgränsen — Riihilampis östra ända — Uukuniemis tull- och gränssta-

tion — ej gränsövergångsstället — Herne-niemi i Paakalahti — en punkt vid Pyhäjärvis strand 700 meter från gränsmärket II/125 till nordväst — längs strandlinjen — Hevoskalio — Kartunranta — Eevanniemi — Viklansaari — Hietasaari — Louhisaari — länsgränsen.

11. Kitee stad

Länsgränsen — Maironniemi — Sorronlahti — vägen till Sorronlahti — vägen till Maironniemi — Pekkala — vägen till Pekkala — vägen till Paasu — Ilvesvaaras sydöstra sida — vägen till Lamakka — Lamakka Herrunsuo — Längänsuo (medräknad) — Ojantaus — Sikasalonsuo (medräknad) — Laskahonmaa — vägen till Kesämaa — Kesämaa — Kiermi (medräknad) — Kyrönlahti (medräknad) — Kyrönlahtis nordvästra sida — Kamarahkonkangas — vägen till Kontturi — Kontturi — Tarkkosenkangas — Koivensalonkorpi — Hyttilampi — Väli-vaara, ändan av vägen — Porento — Iso Riihilampis sydöstra strand — Saunakangas — en punkt vid kommungränsen i Katihtapuro 750 meter från gränsmärket III/39 till väst.

12. Tohmajärvi kommun

En punkt vid kommungränsen i Katihtapuro 750 meter från gränsmärket III/39 till väst — Vonganlampis södra strand — Kuikkasuo — en punkt vid Rämeejärvis strand 800 meter från gränsmärket III/49 till nordväst — den från Perä-Musko till Rämeejärvi ledande vägen — följande den till Perä-Musko ledande vägen 350 meter — Lammassaari (medräknad) — Noittaa — Jylmäkkö — Kivisuo — den till Kivisuo ledande vägen — Niirala tull- och gränsstation — Alasuo — vägen till Alasuo — korsningen av Alasuvägen och Värtsilävägen — Räkynvaara — Sääperis sydöstra strand — Kunnas — Onkilampis norra strand — en punkt i älven Ryösiönjoki 1 150 meter från gränsmärket III/83 till nord — Tahkovaara (medräknad) — Hepovaaras nordvästra ända — Jouhtenus norra strand — en punkt vid uddens spets 850 meter från riksgränsen — Kaitalampi (medräknad) — en punkt vid kommungränsen 500 meter från riksgränsen.

14. Ilomants kommun

Den punkt där kommungränsen och vägen till Kämpäkangas korsar varandra — längs kommungränsen till Turveahonsuo — vägen till Leppäkangas norrut längs den västra kanten av Turveahonsuo — Leppäkangas — Syrjänlampis östra strand — Syrjänvaara — den till Syrjänvaara ledande vägen — Jyrkilänvaara — den väg, som leder till den före detta gränsbevakningsstationen i Mutalahti — Matosaaris östra del — Mustatsaaret — Mustatsaarets nordvästra hörn (medräknat) — Putsiniemi (medräknat) — Suursaari (medräknat) — Tervansaari punkten 151.7 (medräknat) — Simolammets näs — Kivilahdenkangas — ej Rantala — Verkkosalmi — ej Kontiovaara — den till Haapovaara ledande vägen — Lamanaho — Rahelampi — Ilomantsinlampi — Mustankorvenkangas — Lehtosaari (medräknat) — följande den till Kangaslampi ledande vägen — Konnu-kangkangas — Kalliovaara — Leminahontie — skogsbilvägens korsning 700 meter från riksgränsen — följande den till Pitkäkangas ledande vägen — Pitkäkangas — Jokivaara — Ritoniemi (medräknat) — Palolampi (medräknat) — följande den till Pyöreäkangas ledande skogsbilvägen — 900 meter från Ilajan kämppä till sydost — följande den till Syvälampis mo ledande skogsbilvägen — Tapionaho — den till Hanhilammet ledande bäcken — Hanhilammets sydöstra strand — den till Virmavaara ledande vägen — Ylävänlampi — Lahnajärvi (medräknat) — ej den till Virmajärvi ledande vägen — Virmajärvi (medräknat) — Liukkuaho — den från Pitkäaho till Koidanvaara ledande vägen — Koidanvaara (medräknat) — Pirtupolku — Kotavaara — Pieni Kotavaara — följande den till Nuottilampi ledande vägen — korsningen av de vägar som leder till Pitkäkangas och Nuottilammenkangas — den till Heinäahonkangas ledande vägen — följande den till Tepposenvaara ledande vägen — Tepposenvaara — Rosvohodunaho — en punkt vid kommungränsen 1 900 meter från riksgränsen.

15. Lieksa stad

En punkt vid kommungränsen 1 900 meter från riksgränsen — längs kommungränsen — Jorkanvaara — Korpisalo — Haapajärvi

(medräknad) — Syvänlamminvaara — Inari — Honkavaara — Lukanvaara — Rännänlampi — längs den norra stranden av Lieksanjoki — Rompinmutka — Säynäsemänlampi — Kivilampi (medräknad) — Onkilampi — längs den norra stranden av Syvä och Matala-Kaituri — Heinäjärvi — Koivusaari — Tuulijoki — Matala Paavila — Paavilankangas (medräknad) — Onnenkangas — Laukkuvaara — Tetrikangas — Naulavaara — Kaikukangas — Tyrävaara — Kortevara — Pitkätammi — Havukkasuo — Kankkusenlampi — Otrosvaara (medräknad) — den punkt där skogsbilvägen och länsgränsen korsar varandra 1 500 meter från riksgränsen.

16. Kuhmo stad

Den punkt där skogsbilvägen och länsgränsen korsar varandra 1 500 meter från riksgränsen — Syvälampis sydöstra strand — en punkt vid Päälampis skogsbilväg 1 900 meter från riksgränsen — skogsbilvägen — en punkt vid Päälampis skogsbilväg 2 000 meter från riksgränsen — Koirilampis södra strand — Kortelampis södra strand — skogsbilvägen — Iso-Salmilampi — Saralampis västra strand — Hirviaho — vägen vid Kuusijärvis nordöstra strand — Hoikanlampi — Huotarinlampi — Mustavaaras västra sida — Keski-Rokkos nordvästra strand — en punkt vid Rasivaara väg 1 850 meter från riksgränsen — skogsbilvägen — Rasivaara — Salmilampi — Iso Vuorijärvi — Vonganjärvi — Kaita-Kiekkis västra strand — Peuralampis västra strand — västra stranden av ön i Palosenjärvi — stigen och skogsbilvägen till Hamaralampis sydöstra strand — Hamarapuro — nordvästra stranden av Pirttilammet — skogsbilvägen — Tulisuos sydvästra sida — den punkt på Alajärvis östra sida där skogsbilvägarna möts — skogsbilvägen — Joutensuos sydvästra hörn — Iso Joutenlampis nordvästra strand — Sorkkalampis sydvästra strand — Saksanlampi — Määtänlampi — Iso-Tahkonen — Kannas — Maaselänjärvis sydvästra strand — träsket i Löytösuo — Hämeenjärvi — Mäntyjärvis västra strand — Kuusijärvi — Koivaja åkerglänta — Karhuvaara — Lehtolampi — Karankojärvis västra strand — Iso-Kangaslampis västra strand — träskets sydvästra strand väster

om Saukkovaara — Erilampi — Kiimavaara åkerglänta — en punkt vid Kostamustie 840 meter från riksgårnsen — Vartius grånsbevakningsstation — en punkt vid Haapasuo 840 meter från riksgårnsen — Iso Lahnajårvs nordvåstra strand — en punkt vid grånsen mellan Kuhmo stad och Suomussalmi kommun 1 300 meter från riksgårnsen.

17. Suomussalmi kommun

En punkt vid grånsen mellan Kuhmo stad och Suomussalmi kommun 1 300 meter från riksgårnsen — vågen Korkea-Pyhålamminaho — Tapionlampis sydåstra strand — Vuokkijårvs sydvåstra strand — Savilåks våstra strand — Måttånen i Hietajårv — Rantala — Autionpuronlampi — Murhijårv — Kivijårvs sådra strand — Kiviniemis våstra strand — Niskonniemis sydåstra strand — Kivijårv — Niskonniemis våstra strand — Pitkåperjantailampis nordåstra strand — Pieni Viianginjårvs sydvåstra strand — Viianginjårv — Pitkålampi — Korpijårvs sådra strand — Kammarinlampis norra strand — Kaartojårvensårkåt — Iso Hangaslampis sådra strand — Hukkakangas — norra spetsen av udden vid Raatejårvs nordvåstra strand 300 meter från riksgårnsen — Sakkolampis sydåstra strand — Limpurinlampis sådra strand — Matalalampis våstra strand — Hoikkajårvs nordvåstra strand — Pieni Kivijårvs sådra strand — Pieni Kivijårv — Kivijårv — mynningen av en båk som rinner upp i Syvånjårv — vågen på Kivijårvs norra sida 400 meter från riksgårnsen — Syvånjårventie — en punkt vid norra åndan av Syvånjårventie 350 meter från riksgårnsen — Haukilampi — Karhukunnas våstra ånda — Sårkånlatvanahos våstra ånda — Sårkkålampis sådra strand — Levåvaaras sådra ånda — Kirkelås sådra strand — Kirkelås sydåstra strand — Yli-Karttimojårvs sådra strand — Yli-Karttimojårvs åstra ånda — Pieni Pirtti-jårvs nordåstra strand — Kotilampi — Hamppulampi — Nauhalampi — en punkt vid Hoikkajårvs sådra strand 700 meter från riksgårnsen — Mustalampi — Niittylampi — fåreningspunkten mellan Martinpuro och Matopuro — Hoikkavaaras sådra rand — Lehtolampis norra strand — Kuismanpeltos norra ånda — Pekanlamminsuo tråsk — Kalmokangas nordvåstra rand — Iso

Moukkoris våstra strand — Soidinlampi — en punkt vid Kovavaara stig 700 meter från riksgårnsen — Palonen — en punkt vid vågen till Palonen 1 750 meter från riksgårnsen — Palonenvågen — Louhivaaras sydåstra ånda — en punkt vid Ålkynlampis våstra strand 850 meter från riksgårnsen — Ylimåinen Latvalampis nordåstra strand — Luomajårvs sydvåstra strand.

19. Salla kommun

Karvastekekemåjårvs våstra strand — Kokopesåjårv — Alanen Hangasjårvs våstra strand — Saarijårv — våstra stranden av våstligaste Sokkalampi — Pikkasiipilampis våstra strand — Kapitvaara våg — en punkt på Kapitvaara våg 1 990 meter våster om riksgårnsen — Kapitvaaras våstra sida — Possoliseljån talvitie — Possolijårvs våstra strand — Siekajårvs våstra strand — en punkt vid vågen mellan Onkamo och Siekakangas 1 350 meter våster om riksgårnsen — Kallunkisaari — Sotiniemi — Isolehto — Murtovaara — Pekeløjanselkå — Kolvi-vaara, åstra sidan av skogsbilvågen — Pekellehto — Salla grånsstation — en punkt vid jårnvågen 800 meter från riksgårnsen — Tuohikylåvågen — Jångånpåå — en punkt vid Kiekkioja 500 meter våster om riksgårnsen — en punkt vid Kuolajoki 1 000 meter från riksgårnsen — Kiimakumpu — Matsokkaharjus våstra ånda — Korkiamånnikkå — Kerekååjanlatvaselkås våstra sida — Ylirovanvaaras våstra sida — en punkt vid Tennijoki 1 400 meter från riksgårnsen — Pautasilampis våstra strand — Soidinvaara — Patakangasvågen — Kåårmelammit — Puolivålilampis våstra strand — Saukkojårvs sydåstra strand — Lautakotåoja — en punkt vid Lautakotåoja 2 600 meter våster om riksgårnsen — Sorsatunturis nordåstra sida — Jaltakkioivanmuriståvågen — en punkt vid Jaltakkioivanmuriståvågen 1 110 meter våster om riksgårnsen — Ulmakkolampi — Ulmakuusikkos åstra sida — Ulmakuusikon talvitie — en punkt vid Tuntsajoki 3 000 meter från riksgårnsen — Kujakangasvågen — en punkt vid vågen på Puitsitunturis sydvåstra sida 2 500 meter våster om riksgårnsen — dårifrån på 3 000 meters avstånd från riks-

gränsen i samma riktning som denna till gränsen mellan Salla och Savukoski kommuner.

22. Enare kommun

En punkt vid Luttojoki 1 200 meter från riksgränsen — en punkt vid Luttojoki på östra sidan av Raja-Jooseppi flygplats 340 meter från riksgränsen — korsningen av de vägar som leder till Luttojoki och museifältet 740 meter från riksgränsen — en punkt vid landsvägen mellan Ivalo och Raja-Jooseppi 450 meter från riksgränsen — en punkt vid landsvägen mellan Ivalo och Raja-Jooseppi 200 meter från riksgränsen — en punkt vid landsvägen mellan Ivalo och Raja-Jooseppi 1 700 meter från riksgränsen — Iso Suorsajärvis norra strand — Kippisjärvis nordvästra strand — Vuaskujävrluobâl (medräknad) — Alempi Ahmasjärvis sydvästra strand —

Pyöriä Kiertusjärvi — Pieni Siikajärvis västra strand — Iso Siikajärvis västra strand — Läntinen Palokotajärvi — Kantojärvi — Keskimmäinen järvi — en punkt vid Ivalo–Virtaniemi landsväg 2 500 meter från riksgränsen — en punkt vid Ivalo–Virtaniemi landsväg 600 meter från riksgränsen — Kessintie — Suovaselkäjärvi — Korppikurujärvis norra strand — Kantojärvis norra strand — Ristijärvi — Käyräjärvi — Muotkavaara dike — en punkt 1 900 meter väster om Muotkavaara gränsmärke — en punkt vid ett namnlöst träsk 2 300 meter nordväst om Muotkavaara gränsmärke — Muotkavaara gränsmärke.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2009

Migrations- och Europaminister *Astrid Thors*

Överinspektör Anne Ihanus

Nr 1350

Statsrådets förordning**om ändring av 7 § i statsrådets förordning om den riksomfattande delegationen för romska ärenden och regionala delegationer för romska ärenden**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i statsrådets förordning av den 4 december 2003 om den riksomfattande delegationen för romska ärenden och regionala delegationer för romska ärenden (1019/2003) 7 § som följer:

7 §

Regionala delegationer

För att främja den romska befolkningens möjligheter till deltagande och den romska befolkningens levnadsförhållanden verkar inom varje regionförvaltningsverks verksamhetsområde, med undantag av landskapet Åland, en regional delegation för romska ärenden, som regionförvaltningsverket tillsatt för tre år i sänder, och vars uppgift är att inom sitt område i tillämpliga delar sköta de uppgifter som nämns i 2 § 1—4 punkten. En regional delegation tillsätts för verksamhetsområdena för regionförvaltningsverken i Södra Finland, Sydvästra Finland, Östra Finland och Norra Finland. Den delegation som tillsätts för verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Sydvästra Finland verkar inom verksamhetsområdena för regionförvaltningsverken i Sydvästra Finland och Västra och Inre Finland. Den delegation som tillsätts för verksamhetsområdet för Regionförvaltningsverket i Norra Finland verkar inom verksamhetsområdena för regionförvaltningsverken i Norra Finland och Lappland.

Till de regionala delegationerna för romska

ärenden utnämns en ordförande och en vice ordförande. Delegationerna har dessutom 8—12 andra medlemmar, av vilka minst hälften representerar områdets romska befolkning. Till den regionala delegationen i Sydvästra Finland utnämner Regionförvaltningsverket i Västra och Inre Finland hälften av medlemmarna så att verket även utnämner hälften av de representanter för den romska befolkningen som ska utses till delegationen. Till den regionala delegationen i Norra Finland utnämner Regionförvaltningsverket i Lappland två representanter, av vilka den ena ska representera områdets romska befolkning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

De nuvarande delegationerna fortsätter till utgången av 2010, dock så att den nuvarande regionala delegationen för Västra Finland verkar inom verksamhetsområdena för regionförvaltningsverken i Sydvästra Finland och Västra och Inre Finland.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2009

Omsorgsminister *Paula Risikko*Regeringsråd *Maini Kosonen*

Statsrådets förordning**om serviceproducenter som är berättigade till ersättning för kostnader för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 47 § 3 mom. och 47 a § 2 mom. lagen den 1 december 1989 om specialiserad sjukvård (1062/1989), sådana de lyder i lag 1115/1999:

1 §

Serviceproducenter som är berättigade till ersättning för kostnader för forskning

Ersättning för kostnader för hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå enligt 47 § 3 mom. lagen om specialiserad sjukvård (1062/1989) betalas förutom till de serviceproducenter som nämns i 47 § 3 mom. lagen om specialiserad sjukvård även till Kottby Rehabiliteringscenter, för vilket Invalidförbundet rf är huvudman, sjukhuset Orton Oy, Reumastiftelsens sjukhus, för vilket Reumasäätiö är huvudman, Suomen aivotutkimus- ja kuntoutuskeskus Neuron, för vilket Suomen aivotutkimus- ja kuntoutussäätiö är huvudman, FRK Blodtjänst, för vilken Finlands Röda Kors är huvudman, samt Tekonivelsairaala Coxa Oy till den del universitetet i fråga har bedömt att de forskningsrapporter som utarbetats och publicerats vid dem uppfyller kraven i det ovan nämnda lagrummet.

2 §

Serviceproducenter som är berättigade till ersättning för kostnader för läkar- och tandläkarutbildning

Ersättning för kostnader för specialiseringsutbildning för läkare och tandläkare en-

ligt 47 a § 2 mom. lagen om specialiserad sjukvård betalas förutom till de serviceproducenter som nämns i 47 a § 2 mom. lagen om specialiserad sjukvård även till Kottby Rehabiliteringscenter, för vilket Invalidförbundet rf är huvudman, sjukhuset Orton Oy, Reumastiftelsens sjukhus, för vilket Reumasäätiö är huvudman, Suomen aivotutkimus- ja kuntoutuskeskus Neuron, för vilket Suomen aivotutkimus- ja kuntoutussäätiö är huvudman, FRK Blodtjänst, för vilken Finlands Röda Kors är huvudman, samt Tekonivelsairaala Coxa Oy till den del universitetet har anlitat dem för specialiseringsutbildning för läkare eller tandläkare.

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning om serviceproducenter som är berättigade till ersättning för kostnader för läkar- och tandläkarutbildning samt hälsovetenskaplig forskning på universitetsnivå (1103/2005).

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2009

Omsorgsminister *Paula Risikko*Regeringsråd *Anne Koskela*

Nr 1352

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om trafiksäkerhetsavgift för år 2010**

Given i Helsingfors den 21 december 2009

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 18 a § trafikförsäkringslagen (279/1959), sådant detta lagrum lyder i lag 361/1993:

1 §

De försäkringsbolag som bedriver försäkringsverksamhet enligt trafikförsäkringslagen (279/1959) skall till Trafikförsäkringscentralen år 2010 betala den i 18 a § trafikförsäkringslagen avsedda trafiksäkerhetsavgift som uppgår till sammanlagt 7 475 000 euro. Försäkringsbolagens andelar av trafiksäkerhetsavgiften bestäms i proportion till deras premieinkomster av trafikförsäkringen i Finland år 2010.

2 §

Av trafiksäkerhetsavgiften redovisas till Trafikskyddet, som avses i förordningen om Trafikskyddet (843/1987), ett belopp av 5 770 000 euro och till Ålands landskapsstyrelse ett belopp av 40 000 euro för främjande av trafiksäkerheten. Det återstående beloppet 1 665 000 euro är avsett för Trafikförsäkringscentralen för främjande av trafiksäkerheten.

3 §

Varje försäkringsbolag skall till Trafikförsäkringscentralen kvartalsvis betala förskott på sin i 1 § avsedda betalningsandel. Detta förskott bestäms på basis av den premieinkomst som bolaget har uppskattat på ett tillförlitligt sätt. Det första förskottet skall betalas senast den 15 januari, det andra förskottet

senast den 10 april, det tredje förskottet senast den 10 juli och det fjärde förskottet senast den 10 oktober.

Skillnaden mellan förskotten och den slutliga betalningsandelen på basis av premieinkomsterna enligt bokslutet för 2010 beaktas i samband med betalningen av det tredje förskottet år 2011.

Trafikförsäkringscentralen skall till Trafikskyddet och till Ålands landskapsstyrelse redovisa deras andelar av trafiksäkerhetsavgifterna inom två dygn från respektive förfalldag enligt 1 mom.

4 §

Trafikförsäkringscentralen skall senast den 31 mars 2011 till social- och hälsovårdsministeriet sända en utredning om de erlagda trafiksäkerhetsavgifterna år 2010 samt om hur Trafikförsäkringscentralen har använt sin andel av avgiften för att främja trafiksäkerheten.

Ålands landskapsförvaltning skall senast den 31 mars 2011 till social- och hälsovårdsministeriet sända en utredning om hur den har använt sin andel av avgiften år 2010 för att främja trafiksäkerheten.

5 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Denna förordning tillämpas för uppbörden av trafiksäkerhetsavgiften för år 2010.

Helsingfors den 21 december 2009

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Övermatematiker Pertti Pulkkinen

Inrikesministeriets förordning**om ändring av arbetsministeriets förordning om kommissionen för invandrarfrågor**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med inrikesministeriets beslut *ändras* i arbetsministeriets förordning av den 27 april 2006 om kommissionen för invandrarfrågor (315/2006) 1 och 3 § samt 4 § 1 mom. som följer:

1 §

Syftet med kommissionen

En närings-, trafik- och miljöcentral kan tillsätta en kommission för invandrarfrågor. Kommissionen kan tillsättas även som gemensam för två eller flera närings-, trafik- och miljöcentralers verksamhetsområde. Syftet med kommissionen är att bistå närings-, trafik- och miljöcentralen, regionförvaltningsverket, arbets- och näringsbyråerna och kommunerna i regionen vid utvecklandet och samordnandet av integrationen av invandrare och i andra invandrarfrågor.

- 2) regionförvaltningsverket,
- 3) landskapsförbundet,
- 4) de centrala kommunerna och arbets- och näringsbyråerna i regionen,
- 5) medborgarorganisationerna,
- 6) andra instanser som med tanke på kommissionens område och uppgifter är väsentliga.

Om en medlem eller en ersättare i kommissionen avgår eller avlider under mandatperioden, förordnar närings-, trafik- och miljöcentralen i hans eller hennes ställe en ny medlem eller ersättare för den återstående mandatperioden.

3 §

Kommissionens sammansättning

Kommissionen har förutom en ordförande högst 14 andra medlemmar, som var och en har en personlig ersättare. Ordförande i kommissionen är en tjänsteman vid närings-, trafik- och miljöcentralen. Kommissionen väljer vice ordförande bland sina medlemmar. Kommissionen tillsätts för tre år åt gången.

Medlemmarna i kommissionen och deras ersättare skall företräda

- 1) närings-, trafik- och miljöcentralen,

4 §

Kommissionens arbete

Kommissionen kan ha en sekretare som står i anställningsförhållande till närings-, trafik- och miljöcentralen och har uppdraget som bisyssla. Kommissionen kan också ha andra sekreterare med uppdraget som bisyssla.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 22 december 2009

Migrations- och Europaminister *Astrid Thors*

Lagstiftningsråd Henri Helo

Nr 1354

**Inrikesministeriets förordning
om Migrationsverkets avgiftsbelagda prestationer**

Given i Helsingfors den 22 december 2009

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 8 § i lagen av den 21 februari 1992 om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och 34 § i lagen av den 21 maj 1999 om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), sådana de lyder, 8 § i lagen om grunderna för avgifter till staten i lag 348/1994 och 34 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet i lag 495/2005:

1 §

Prestationer av samma slag som andra myndigheters prestationer

Avgiftsbelagda offentligtliga prestationer enligt 6 § 2 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten för vilka Migrationsverket uppbär en fast behandlingsavgift enligt den avgiftstabell som utgör bilaga till denna förordning är prestationer som gäller

- 1) första uppehållstillstånd som överförs från den lokala polisen till Migrationsverket för avgörande,
- 2) nytt tidsbegränsat uppehållstillstånd (fortsatt tillstånd) som överförs från den lokala polisen till Migrationsverket för avgörande,
- 3) permanent uppehållstillstånd som överförs från den lokala polisen till Migrationsverket för avgörande,
- 4) registrering av uppehållsrätt eller uppehållskort som överförs från den lokala polisen till Migrationsverket för avgörande,
- 5) överföring av uppehållstillstånd till ett annat resedokument,
- 6) främlingspass eller resedokument för flykting, samt
- 7) visum.

2 §

Offentligtliga prestationer för vilka uppbärs en avgift till ett lägre belopp än självkostnadsvärdet

Avgiftsbelagda offentligtliga prestationer enligt 6 § 3 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten för vilka Migrationsverket av sociala och humanitära skäl eller av skäl som hänför sig till internationella avtal uppbär en fast behandlingsavgift till ett lägre belopp än prestationens självkostnadsvärde enligt den avgiftstabell som utgör bilaga till denna förordning är prestationer som gäller

- 1) förvärv av eller befrielse från finskt medborgarskap på ansökan,
- 2) medborgarskapsanmälan,
- 3) svar på förfrågan som gäller bestämmande av medborgarskapsstatus,
- 4) annat första uppehållstillstånd än det som avses i 1 § 1 punkten,
- 5) nytt främlingspass eller resedokument för flykting utfärdat i stället för ett dokument som har förkommit,
- 6) ansökan om att uppehållstillstånd inte återkallas,
- 7) ansökan om återkallande av inreseförbud, samt
- 8) intyg som utfärdas på begäran.

3 §

Avgiftsfria offentligrättsliga prestationer

Avgift uppbärs inte

1) av utlänningar som tas emot i Finland inom en flyktingkvot när ansökan gäller tidsbegränsat uppehållstillstånd,

2) för ansökan om internationellt skydd,

3) av i utlänningslagen avsedda familjemedlemmar till en utlänning som åtnjuter internationellt skydd, om uppehållstillstånd söks för familjemedlemmarna på grund av familjeband innan anknytningspersonen har beviljats permanent uppehållstillstånd,

4) av utlänningar som beviljas uppehållstillstånd på den grunden att de är offer för människohandel.

Avgift uppbärs inte för i 2 § 1 eller 2 punkten avsedda ansökningar eller anmälningar om medborgarskap för barn som finns med i en vårdnadshavares ansökan eller anmälan. Avgift uppbärs inte heller för medborgarskapsanmälan av en sökande som visar att han som tillkallad eller förordnad till tjänstgöring eller som frivillig i den finska armén har deltagit i Finlands krig åren 1939-1945 och av en sökande som kan påvisa att han eller hon på grund av andra världskriget varit krigsbarn i Sverige, Danmark eller Norge.

Avgift uppbärs inte för visum eller uppehållstillstånd, om så har överenskommit i bilaterala avtal mellan staterna eller i andra internationella avtal.

4 §

Andra avgiftsbelagda prestationer

Prestationer enligt 7 § i lagen om grunderna för avgifter till staten för vilka Migrationsverket uppbär en avgift som bestäms på företagsekonomiska grunder är följande prestationer:

1) utredningar och undersökningar,

2) användning av personalen under tjänstetid i utbildnings-, planerings- och andra sakkunniguppdrag utanför ämbetsverket, med undantag av de fall i vilka skötseln av uppdragen stöder ämbetsverkets avgiftsfria verksamhet,

3) biblioteks- och informationstjänster,

4) publikations- och förläggartjänster,

5) annonser och meddelanden i ämbetsverkets publikationer,

6) elektroniska dataprodukt och tjänster,

7) användning av lokaler och anordningar som är i ämbetsverkets besittning samt ämbetsverks- och kontorstjänster för utomstående,

8) fotokopior och andra avskrifter, samt

9) expediering och postning av handlingar på uppdrag, om dessa inte ingår i det pris som uppbärs för materialet.

5 §

Avgiftsbelagda prestationer som grundar sig på offentlighetslagen

Om avgifter som uppbärs för framtagning av uppgifter enligt 34 § 2 mom. i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet samt för kopior och utskrifter enligt 34 § 3 mom. i samma lag beslutar Migrationsverket med beaktande av vad som föreskrivs i 34 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet.

6 §

Uppbörd och återbäring av avgifter

För behandling av ansökan uppbärs avgift på förhand när ansökan lämnas in. Uppbörd av avgift antecknas i utlänningsregistret. I registret antecknas också om avgift inte uppbärs.

Avgiften återbetalas inte om ansökan återtas efter det att åtgärder som gäller behandling av ansökan har inletts.

Avgiften återbetalas om ansökan har lämnats in utan grund av skäl som beror på myndigheter.

Avgiften återbetalas till det konto som sökanden meddelat.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010 och gäller till utgången av 2010.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2009

Migrations- och Europaminister *Astrid Thors*

Lagstiftingsråd Henri Helo

MIGRATIONSVERKET'S AVGIFTSBELAGDA OFFENTLIGRÄTTSLIGA PRESTATIONER

Prestation	Avgift	Grund
-------------------	---------------	--------------

PRESTATIONER AV SAMMA SLAG SOM ANDRA MYNDIGHETERS PRESTATIONER

Ärenden som gäller

- första uppehållstillstånd som överförts från den lokala polisen till Migrationsverket för avgörande	120 €	1 §/1
- nytt tidsbegränsat uppehållstillstånd (fortsatt tillstånd) som överförts från den lokala polisen till Migrationsverket för avgörande	120 €	1 §/2
- nytt tidsbegränsat uppehållstillstånd (fortsatt tillstånd) som överförts från den lokala polisen till Migrationsverket för avgörande, sökanden är studerande eller minderårig	80 €	1 §/2
- uppehållstillstånd för sökande av arbete som överförts från den lokala polisen till Migrationsverket för avgörande	55 €	1 §/2
- permanent uppehållstillstånd som överförts från den lokala polisen till Migrationsverket för avgörande	120 €	1 §/3
- registrering av uppehållsrätt eller uppehållskort som överförts från den lokala polisen till Migrationsverket för avgörande.....	45 €	1 §/4
- överföring av uppehållstillstånd till ett annat resedokument	45 €	1 §/5
- främlingspass eller resedokument för flykting	48 €	1 §/6
- främlingspass eller resedokument för flykting (avslagsbeslut)	42 €	1 §/6
- visum	60 €	1 §/7
- visum, sänkt avgift	35 €	1 §/7

PRESTATIONER FÖR VILKA UPPBÄRS EN AVGIFT TILL ETT LÄGRE BELOPP ÄN SJÄLVKOSTNADSVÄRDET

Ärenden som gäller

- förvärv av eller befrielse från finskt medborgarskap på ansökan	400 €	2 §/1
- medborgarskapsanmälan	240 €	2 §/2
- medborgarskapsanmälan, sökanden är minderårig	100 €	2 §/2

- förfrågan som gäller bestämmande av medborgarskapsstatus	34 €	2 §/3
- första uppehållstillstånd	225 €	2 §/4
- första uppehållstillstånd för arbete	250 €	2 §/4
- första uppehållstillstånd för studier (46 § i UtIL)	125 €	2 §/4
- första uppehållstillstånd, sökanden är minderårig	80 €	2 §/4
- nytt främlingspass eller resedokument för flykting utfärdat i stället för ett dokument som har förkommit	106 €	2 §/5
- ansökan om att uppehållstillstånd inte återkallas (58 § 3 mom. i UtIL)	100 €	2 §/6
- återkallande av inreseförbud på ansökan	100 €	2 §/7
- intyg som utfärdas på begäran	20 €	2 §/8

SÖKANDE AV ÄNDRING I EN AVGIFT

En betalningsskyldig som anser att ett fel har begåtts när en offentligrättslig prestation har påförts kan inom sex månader från det att avgiften påfördes yrka på rättelse hos Migrationsverket. Ändring i beslutet av den som avgjort rättelseyrkandet får sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol inom 30 dagar räknat från det ändringssökanden fått kännedom om beslutet på rättelseyrkandet (11 b § i lagen om grunderna för avgifter till staten).

Nr 1355

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om ändring av 1 § i förordningen om utbyte av läkemedel**

Helsingfors den 23 december 2009

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut
ändras i social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 3 mars 2003 om utbyte av läkemedel (210/2003) 1 § 1 mom., sådant det lyder i förordning 88/2009, som följer:

1 §

Priserna på utbytbara läkemedelspreparat som finns upptagna i den förteckning från Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet ledigförklaras som avses i 57 c § 1 mom. i läkemedelslagen ska minst 21 dagar före den första dagen i varje kvartal meddelas Folkpensionsanstalten samt Suomen Apteekkariliitto—Finlands apotekareförbund ry och Universitetsapoteket, vilka uppdaterar prisuppgifterna om läkemedlen. Apoteken är skyldiga att byta ut ett läkemedelspreparat som en läkare har föreskrivit enbart mot ett sådant läkemedelspreparat i Säker-

hets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdets förteckning vars pris har meddelats inom utsatt tid och som är billigast eller vars prisskillnad i förhållande till det billigaste preparatet överstämmer med 57 b 1 mom. i läkemedelslagen.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 23 december 2009

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringssekreterare Sanna Pekkarinen

Nr 1356

Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om ändring av 3 § i förordningen om ansökan till läkemedelsprisnämnden och om
prisanmälan

Helsingfors den 23 december 2009

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut
ändras i social- och hälsovårdsministeriets förordning av den 27 mars 2009 om ansökan till
läkemedelsprisnämnden och om prisanmälan (201/2009) 3 § 4 mom., som följer:

3 §

*Utredningar som ska fogas till ansökan om
ersättning och partipris*

Bestämmelserna i 1 mom. gäller i tillämpliga delar förnyade ansökningar om fastställande av ersättning och partipris för viss tid, och ansökan om ersättning och partipris för ett synonympreparat och parallellimporterat preparat, ett kliniskt näringspreparat, en salvas samt ett läkemedelspreparat som levereras med Säkerhets- och utvecklingscentret för

läkemedelsområdets specialtillstånd. Till en förnyad ansökan ska fogas en utredning av om sådana nya forskningsrön eller användningserfarenheter har erhållits under den tid ersättningen varit i kraft som kan inverka på förutsättningarna för ersättning.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 23 december 2009

Social- och hälsovårdsminister *Liisa Hyssälä*

Regeringssekreterare Sanna Pekkarinen

Skatteförvaltningens arbetsordning

Given i Helsingfors den 17 december 2009

Med stöd av 5 § 1 mom., 7 § 2 mom., 9 § 2 mom. och 24 § 1 mom. i lagen den 18 april 2008 om Skatteförvaltningen (237/2008) ges Skatteförvaltningen följande arbetsordning:

ALLMÄNT

1 §

Tillämpning

Om Skatteförvaltningens organisation, enheter, uppgifter och om organisering av dem samt om enheternas behörighet och huvudkontor gäller, utöver vad i övrigt har stadgats eller bestämts, bestämmelserna i denna arbetsordning.

Om organisering och uppgifter, förfaranden och ansvar i samband med ekonomiförvaltningens uppgifter i fråga om Skatteförvaltningens ekonomiförvaltning samt om intern revision föreskrivs utöver vad i övrigt har stadgats, i Skatteförvaltningens ekonomistadgar och reglemente för intern revision.

LEDNING OCH ORGANISATION

2 §

Ledning

Skatteförvaltningen leds av generaldirektören.

Skatteförvaltningens enhet leds av enhetens chef.

3 §

Skatteförvaltningens ledningsgrupp och utvecklingsledningsgrupp

Skatteförvaltningens ledning stöds av en ledningsgrupp, som biträder generaldirektören och cheferna för skatteförvaltningens enheter vid ledning av Skatteförvaltningens och dess enheter. Ledningsgruppen består av generaldirektören, av generaldirektören utsedda chefer för Skatteförvaltningens enheter och andra tjänstemän samt en representant som utsetts bland personalen.

Såsom hjälp till ledningen av Skatteförvaltningens informationsprojekt och datatek-

niska projekt finns en utvecklingsledningsgrupp, som består av generaldirektören, data-direktören samt andra chefer för Skatteförvaltningens enheter som generaldirektören har utsett.

4 §

Resultatstyrning

För att uppnå de resultatmål som har ställts på Skatteförvaltningen fastställer generaldirektören resultatmål för Skatteförvaltningens enheter och för Skattestyrelsens verksamhetsenheter. Enheterna och Skattestyrelsens verksamhetsenheter rapporterar om uppnådda resultatmål för generaldirektören på tidpunkter som generaldirektören har bestämt.

För att uppnå de resultatmål som har ställts på enheten fastställer enhetens chef resultatmål för enhetens verksamhetsenheter. Verksamhetsenheterna rapporterar om uppnådda resultatmål för enhetens chef på tidpunkter som chefen har bestämt.

5 §

Styrning av riktighet och enhetlighet

Skatteförvaltningens enheter sörjer i enlighet med sina uppgifter och i samråd med Skatteförvaltningens övriga enheter för att praxisen i Skatteförvaltningens avgöranden samt förfaranden är riktiga och enhetliga.

6 §

Samverkan och arbetarskydd

Samtliga tjänstemän i Skatteförvaltningens chefsuppgifter ska sörja för arbetarskyddet och för att personalen kan inverka på sitt arbete och sin arbetsmiljö på sätt som förutsätts i föreskrifter och avtal om samverkan och arbetarskydd.

7 §

Skatteförvaltningens enheter

Enligt lagen om Skatteförvaltningen (237/2008) och statsrådets förordning den 24 april 2008 om enheter vid Skatteförvaltningen finns det vid Skatteförvaltningen

- 1) Skattestyrelsen;
- 2) Östra Finlands skatteverk;
- 3) Västra Finlands skatteverk;
- 4) Norra Finlands skatteverk;
- 5) Centrala Finlands skatteverk;
- 6) Nylands skatteverk;
- 7) Koncernskattecentralen;
- 8) Skatteuppbörsenheten;
- 9) Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt;
- 10) Administrativa tjänster; och
- 11) Dataförvaltningen.

8 §

Förvaltningsorgan

Vid Skatteförvaltningen finns Skatteförvaltningens delegation som stöder den strategiska planeringen.

Vid Skatteförvaltningen finns en central-skattenämnd. Vid varje skatteverk och vid Ålands skattebyrå finns en skatterättelse-nämnd.

Vid Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt finns en samarbetsgrupp som stöder rättsbevakningen.

*ENHETERNAS UPPGIFTER OCH ORGANISATION**Skattestyrelsen*

9 §

Skattestyrelsens uppgifter

Skattestyrelsen leder och utvecklar beskattningens verkställande och skattekontrollen samt svarar för strategisk planering och uppföljning som hänför sig till hela Skatteförvaltningen, för andra stabsuppgifter som

stöder hela förvaltningens verksamhet, såsom sekretess- och kommunikationsuppgifter och intern revision.

Såsom ovan i 1 mom. avsedda uppgifter Skattestyrelsen bland annat:

1) förbereder resultatmål för Skatteförvaltningens enheter och följer upp förverkligandet av resultatmål;

2) svarar för Skatteförvaltningens verksamhetsplanering och -uppföljning på lång och medellång sikt, controllerfunktionen samt för kommunikationsuppgifter;

3) förbereder Skatteförvaltningens budgetförslag och tilläggsbudgetförslag för generaldirektörens avgörande;

4) svarar för förberedning av resultatmålsdokumentet mellan finansministeriet och Skatteförvaltningen

5) svarar för Skatteförvaltningens interna revision samt för förberedning av förvaltningsklagan för generaldirektörens avgörande;

6) svarar för anvisningar och uppföljning i anslutning till datasekretess och annan sekretess och uppföljning;

7) förbereder inom sitt ansvarsområde för generaldirektörens avgörande de rättsnormer som utfärdas av Skatteförvaltningen, de förordnanden om överföring av beskattningsbehörighet som avses i 25 § i lagen om Skatteförvaltningen medräknade;

8) medverkar i förberedningen av föreskrifter som omfattas av dess ansvarsområde;

9) utfärdar materiella och förfaringsmässiga harmoniserings- och andra anvisningar inom sitt ansvarsområde;

10) förbereder inom sitt ansvarsområde för generaldirektörens avgörande anvisningarna som ansluter sig till offentlighets- och datasekretesslagstiftningen;

11) svarar inom sitt ansvarsområde för nationellt och internationellt tjänstemannasamarbete, informationsutbyte, handräckningsärenden samt för andra uppgifter som föranleds av internationella skatteavtal; och

12) deltar i utvecklingen av datasystem inom sitt ansvarsområde.

Skattestyrelsen verkar dessutom såsom i 3 § 4 punkten i personuppgiftslagen (523/1999) avsedd registeransvarig för Skatteförvaltningens beskattningsdatasystem.

10 §

Skattestyrelsens organisation

Skattestyrelsen är belägen i Helsingfors och dess ämbetsdistrikt är hela landet.

Vid Skattestyrelsen finns följande verksamhetsenheter:

1) Beskattningscentralen, som svarar för lednings- och utvecklingsuppgifter i samband med beskattningens verkställande och därtill ansluten skattekontroll samt om registeransvarigs uppgifter som avser Skatteförvaltningens beskattningsdatasystem;

2) Skatteinspektionsenhet, som svarar för lednings- och utvecklingsuppgifter i anslutning till skattegranskning och kontroll av EU-gemenskapsintern handel;

3) Ledningsstöd och kommunikation, som svarar för Skatteförvaltningens gemensamma ledningsstöds- och kommunikationsfunktioner; och

4) Enhet för intern revision, som svarar för Skatteförvaltningens interna revision och för förberedning av förvaltningsklagan för generaldirektörens avgörande.

Skatteverk

11 §

Skatteverkens uppgifter

Skatteverken verkställer beskattningen och utför skattegranskning i enlighet med vad därom särskilt stadgas eller föreskrivs.

Kunder ges instruktioner, råd och betjäning samt förändringar som avser förskotts- och uppbördens behandling även i en elektronisk kontaktcenterfunktion. Kontaktcenterfunktionen koordineras av Västra Finlands skatteverk. Tjänster produceras av Östra Finlands, Västra Finlands och Norra Finlands skatteverk.

Nylands företagsskattebyrå vid Nylands skatteverk utför de i mervärdesskattelagen (1501/1993) bestämda uppgifter som ansluter sig till ansökningsförfarandet i samband med återbäring av moms som ingår i anskaffningar som en i en annan EU – medlemsstat etablerad näringsidkare gjort i Finland och en i Finland etablerad näringsidkare gjort i en annan medlemsstat.

I överenskommelsen om uppbörd och överföring av skatt mellan de nordiska länderna av den 30 juni 1997 avsedda enskilda ärenden som gäller uppbörd och överföring av skatt avgörs av Huvudstadsregionens skattebyrå vid Nylands skatteverk i dess egenkap av i överenskommelsen nämnd behörig myndighet.

12 §

Östra Finlands skatteverks organisation

Vid Östra Finlands skatteverk, vars huvudkontor är i S:t Michel, finns åtminstone följande verksamhetsenheter (huvudkontoret inom parentes):

1) Sydöstra Finlands företagsskattebyrå (Kouvola);

2) Savolax-Karelens företagsskattebyrå (Kuopio)

3) Södra Karelens skattebyrå (Villmanstrand);

4) Södra Savolax skattebyrå (St. Michel);

5) Kymmenedalens skattebyrå (Kouvola);

6) Norra Karelens skattebyrå (Joensuu)

7) Norra Savolax skattebyrå (Kuopio);

8) Sydöstra Finlands skatteinspektionsenhet (Kouvola) och

9) Savolax-Karelens skatteinspektionsenhet (Joensuu).

13 §

Västra Finlands skatteverks organisation

Västra Finlands skatteverk, vars huvudkontor är i Åbo, finns åtminstone följande verksamhetsenheter (huvudkontoret inom parentes):

1) Sydvästra Finlands företagsskattebyrå (Åbo);

2) Västra Finlands företagsskattebyrå (Vasa);

3) Ålands skattebyrå (Mariehamn);

4) Satakunda skattebyrå (Björneborg);

5) Egentliga Finlands skattebyrå (Åbo);

6) Södra Österbottens skattebyrå (Seinäjoki);

7) Mellersta Österbottens skattebyrå (Karleby);

8) Österbottens skattebyrå (Vasa);

- 9) Sydvästra Finlands skatteinspektionsenhet (Åbo) och
10) Västra Finlands skatteinspektionsenhet (Vasa).

14 §

Norra Finlands skatteverks verksamhetsorganisation

Vid Norra Finlands skatteverk, vars huvudkontor är i Uleåborg, finns åtminstone följande verksamhetsenheter (huvudkontoret inom parentes):

- 1) Norra Finlands företagsskattebyrå (Rovaniemi);
- 2) Floddalarnas skattebyrå (Ylivieska);
- 3) Kajanalands skattebyrå (Kajana);
- 4) Kustlapplands skattebyrå (Kemi);
- 5) Norra Österbottens skattebyrå (Uleåborg);
- 6) Norra Lapplands skattebyrå (Kemijärvi);
- 7) Rovaniemi skattebyrå (Rovaniemi); och
- 8) Norra Finlands skatteinspektionsenhet (Uleåborg).

15 §

Centrala Finlands skatteverks organisation

Vid Centrala Finlands skatteverk, vars huvudkontor är i Tavastehus, finns åtminstone följande verksamhetsenheter (huvudkontoret inom parentes):

- 1) Centrala Finlands företagsskattebyrå (Tammerfors);
- 2) Centrala Tavastlands skattebyrå (Tavastehus);
- 3) Centrala Finlands skattebyrå (Jyväskylä);
- 4) Birkalands skattebyrå (Tammerfors);
- 5) Päijänne-Tavastlands skattebyrå (Lah-tis); och
- 6) Centrala Finlands skatteinspektionsenhet (Tavastehus).

16 §

Nylands skatteverks organisation

Vid Nylands skatteverk, vars huvudkontor är i Helsingfors, finns åtminstone följande

verksamhetsenheter (huvudkontoret inom parentes):

- 1) Nylands företagsskattebyrå (Helsingfors);
- 2) Huvudstadsregionens skattebyrå (Vanda);
- 3) Nylands skattebyrå (Träskända); och
- 4) Nylands skatteinspektionsenhet (Helsingfors).

17 §

Koncernskattecentralens organisation

Koncernskattecentralen är belägen i Helsingfors.

Enheten har inga verksamhetsenheter.

Skatteuppbördscentralen

18 §

Skatteuppbördscentralens uppgifter

Skatteuppbördscentralen

1) handlägger ärenden som i lagen om Skatteförvaltningen (237/2008), lagen om skatteuppbörd (609/2005), förordningen om skatteuppbörd (747/2005), lagen om skattetil-lägg och förseningsränta (1556/1995), lagen om skatteredovisning (532/1998), förordningen om skatteredovisning (804/1998), skattekontolagen (604/2009) samt i andra laggar och förordningar stadgats som Skatteförvaltningens uppgift eller med stöd av dem stadgade eller bestämda uppgifter som ansluter sig till skattekontoförfarandet som avser skatter och avgifter, uppbörd, indrivning, återbäring, uppskjutning, lindring, bokföring av skattemedel, redovisning och indrivning av beskattningskostnader;

2) handlägger ärenden som ansluter sig till brottmål som avses i 18 § i lagen om Skatteförvaltningen samt ärenden som ansluter sig till utlämnande av uppgifter på eget initiativ som avses i 18 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (1346/1999);

3) förbereder för generaldirektörens avgörande rättsnormer inom sitt ansvarsområde;

4) deltar i beredning av stadganden som hör till dess ansvarsområde;

5) utfärdar harmoniserings- och andra anvisningar som hör till dess ansvarsområde;

6) förbereder för generaldirektörens avgörande ärenden som ansluter sig till offentlighets- och datasekretesslagstiftningen;

7) svarar för nationellt och internationellt tjänstemannasamarbete, informationsutbyte och handräckningsärenden inom sitt ansvarsområde;

8) beviljar i 163 § 2 mom. i mervärdes-skattelagen (1501/1993) avsett tillstånd till att lämna in månadsdeklaration på papper och

9) deltar i utveckling av datasystem inom sitt ansvarsområde.

Utöver det som föreskrivs i 1 mom.

1) skatteverkens skatteinspektionsenheter kan behandla ovan i 1 mom. 2 punkten avsedda ärenden samt vidta i 35 § 1 mom. 6 punkten i lagen om skatteuppbörd avsedda säkringsåtgärder, då brottmålet i fråga har kommit fram i samband med ärenden som skatteinspektionsenheten har utfört, och

2) Skattestyrelsens Skatteinspektionsenhet kan på eget initiativ lämna ut uppgifter i enlighet med 18 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter.

19 §

Skatteuppbördscentralens organisation

Vid Skatteuppbördscentralen, vars huvudkontor är i Helsingfors, finns åtminstone följande verksamhetsorganisationer:

1) Skatteuppbörds- och indrivningsenhet, som svarar för uppgifter i anslutning till skattekontoförfarandet, skatteuppbörd, indrivning och redovisning;

2) Styrnings- och utvecklingsenhet, som svarar för skattekontoförfarandet, styrnings- och utvecklingsuppgifter som avser uppbörd, redovisning och indrivning av skatter.

20 §

Skatteuppbörds- och indrivningsenhetens organisation

Skatteuppbörds- och indrivningsenhetens ämbetsdistrikt är hela landet och dess huvudkontor är i Helsingfors.

Vid skatteuppbörds- och indrivningsenhe-

ten finns för uppbörd och redovisning av skatter och avgifter samt skattekontouppgifter åtminstone följande regionala verksamhetsenheter (huvudkontor inom parentes)

1) Södra skatteuppbördsenhet (Tavastehus);

2) Östra skatteuppbördsenhet (Kuopio);

3) Västra skatteuppbördsenhet (Vasa); och

4) Norra skatteuppbördsenhet (Uleåborg).

Södra skatteuppbördsenhet handlägger ärenden som ansluter sig till skatteredovisning och indrivning av beskattningskostnader.

Vid skatteuppbörds- och indrivningsenheten finns för indrivning av skatter och avgifter åtminstone (huvudkontor inom parentes)

1) Sydöstra Finlands indrivningsenhet (S:t Michel);

2) Sydvästra Finlands indrivningsenhet (Åbo);

3) Västra Finlands indrivningsenhet (Vasa);

4) Norra Finlands indrivningsenhet (Uleåborg);

5) Savolax-Kare lens indrivningsenhet (Kuopio);

6) Centrala Finlands indrivningsenhet (Tavastehus); och

7) Nylands indrivningsenhet (Vanda).

Enhet för bevakning av skattetagarnas rätt

21 §

Enhetens för bevakning av skattetagarnas rätt uppgifter

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt handlägger de ärenden i anslutning till bevakning av skattetagarnas rätt vilkas avgörande har stadgats eller bestämts som enhetens uppgift.

22 §

Enhetens för bevakning av skattetagarnas rätt organisation

Enhetens för bevakning av skattetagarnas rätt huvudkontor är i Helsingfors.

Enheten har inga verksamhetsenheter.

Administrativa tjänster

23 §

Administrativa tjänsternas uppgifter

Administrativa tjänster understöder Skatteförvaltningens övriga enheter inom sitt uppgiftsområde och

1) förbereder för generaldirektörens avgörande Skatteförvaltningens arbetsordning och beslutet om de tjänstemän som föredrar de rättsnormer som ska utfärdas av Skatteförvaltningen;

2) deltar i beredningen av föreskrifter som hör till dess verksamhetsområde samt förbereder föreskrifter om Skatteförvaltningens organisation och förvaltning;

3) svarar för producering av Skatteförvaltningens gemensamma tjänster som avser dokumenthantering, materialförvaltning, lokalitetsförvaltning och interna tjänster samt för hyrande av lokaler och andra utrymmen;

4) svarar för beredning av ärenden som gäller bildandet av skatterättelsenämnden för generaldirektörens avgörande;

5) svarar för Skatteförvaltningens arbetsgivaruppgifter och för beredning av personalpolitiska linjedragningar;

6) svarar för gemensam utveckling av Skatteförvaltningens personal;

7) svarar för producering av allmänna tjänster för Skatteförvaltningens personalförvaltning;

8) svarar för förberedning av beslut som gäller inrättande, indragning och överföring från en enhet till en annan av Skatteförvaltningens tjänster, med undantag av generaldirektörstjänsten;

9) förbereder arbetsgivartjänstemännens lönesättning samt arvoden och resekostnadsersättningar till medlemmar och experter i centralskattennämnden, skatterättelsenämnden, Skatteförvaltningens delegation samt i samarbetsgruppen vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt för att fastställas av generaldirektören;

10) svarar för Skatteförvaltningens räkenskapsverksuppgifter;

11) svarar för teknisk beredning och anordnandet av uppföljning av resultatmålhand-

lingen mellan generaldirektören och Skatteförvaltningens enheter;

12) svarar för Skatteförvaltningens gemensamma ekonomiförvaltningstjänster, liksom budgetering, bokföring, kostnadsberäkning och rapportering;

13) utfärdar harmoniserings- och andra anvisningar som hör till dess ansvarsområde;

14) förbereder inom sitt ansvarsområde för generaldirektörens avgörande anvisningarna som ansluter sig till offentlighets- och datasekretesslagstiftningen;

15) deltar i utvecklingen av datasystem inom sitt ansvarsområde; och

16) handlägger ärende som inte hör till någon annan enhet inom Skatteförvaltningen och om vilka generaldirektören inte har bestämt annat.

24 §

Administrativa tjänsternas organisation

Administrativa tjänsternas huvudkontor är i Helsingfors.

Enheten har inga verksamhetsenheter.

Dataförvaltning

25 §

Dataförvaltningens uppgifter

Dataförvaltningen svarar för Skatteförvaltningens gemensamma tillämpnings-, produktions- och datatekniska tjänster och för uppgifter som avser utlämnande av beskattningsuppgifter samt styr och övervakar tillämpning av datatekniken inom Skatteförvaltningen. För detta ändamål Dataförvaltningen:

1) svarar för Skatteförvaltningens datatekniska linjedragningar och arkitektur;

2) svarar för Skatteförvaltningens datatekniska infrastruktur samt för anskaffning av anordningar, system och tjänster som ansluter sig däri;

3) svarar för metoder som tillämpas vid Skatteförvaltningens systemarbete samt för stödsystem och gemensamma tjänster som beskattningssystem och elektronisk kommunikation behöver;

4) behandlar tillståndsärenden som avser

utlämnande av uppgifter i enlighet med 28 § i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999):

5) svarar för utlämnande av uppgifter i elektronisk form från Skatteförvaltningens beskattningsdatabas;

6) svarar för producering av gemensamma statistiker som uttrycker beskattningen och Skatteförvaltningens verksamhet

7) svarar för Skatteförvaltningens informationsplanering;

8) svarar för Skatteförvaltningens automatiserade produktion, blankettplanering, blankettservice, tryckningsarbeten, översättningar och posttjänster;

9) svarar för Skatteförvaltningens tillämpningsutvecklingsstöd, centraliserat stöd för system vid produktionen samt för allmänna uppgifter som ansluter sig till tillämpning av datateknik;

10) svarar för styrning inom sitt ansvarsområde;

11) svarar för beställning, framställning och utveckling av datasystem;

12) förbereder för generaldirektörens avgörande vittomfattande och principiellt sett betydande anskaffningar av databehandlingsanordningar, datasystem och adb-användartjänster.

26 §

Dataförvaltningens organisation

Dataförvaltningens huvudkontor är i Helsingfors.

Vid Dataförvaltningen finns åtminstone följande verksamhetsenheter (huvudkontor inom parentes)

- 1) Produktionsenheten (Jyväskylä);
- 2) Datateknikenheten (Helsingfors); och
- 3) Dataprogramenheten (Helsingfors)

GENERALDIREKTÖRENS BESLUTANDE- RÄTT

27 §

Ärenden som avgörs av generaldirektören

Utöver det vad i lagen om Skatteförvaltningen och i förordningen om Skatteförvaltningen stadgas om ärenden som avgörs av

generaldirektören, avgör generaldirektören följande ärenden:

1) utlåtanden till statsrådets justitiekansler, riksdagens justitieombudsman, Statens revisionsverk, dataombudsmannen eller i lagstiftnings- och andra vittomfattande ärenden till statsrådet eller ett ministerium, centralt ämbetsverk eller annan motsvarande myndighet;

2) ingående av tjänste- och arbetskollektivavtal;

3) kollektiv uppsägning, kollektiv överföring till deltid samt permittering av tjänstemän;

4) utnämning, uppsägning, avstängande från tjänsteutövning och varning som ges chefen för Skatteförvaltningens enhet samt chefen och biträdande direktören för Skattestyrelsens verksamhetsenhet;

5) förordnande av de tjänstemän som förbereder de rättsnormer som ska utfärdas av Skatteförvaltningen;

6) ärenden som gäller bildandet av skatterättsenämnd;

7) inrättande, indragning och överföring från en enhet till en annan av tjänster, med undantag av generaldirektörstjänsten;

8) arbetsgivartjänstemännens lönesättning;

9) grunder för arvoden och resekostnadsersättningar till medlemmar och experter i centralskattennämnden, skatterättsenämnden, Skatteförvaltningens delegation samt i samarbetsgruppen vid Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt;

10) anvisningar som ansluter sig till offentlighets- och datasekretesslagstiftning samt anvisningar som hör till flera än en Skatteförvaltningens enhets uppgiftsområde; och

11) vittomfattande och principiellt sett betydande anskaffningar av databehandlingsanordningar, datasystem och adb-användartjänster.

Generaldirektören avgör ärenden som avses i lagen om skatteförvaltningen, förordningen om Skatteförvaltningen samt i punkterna 1-10 ovan på föredragning. Resultatmålshandlingar som berör Skatteförvaltningen avgör generaldirektören likväl på framställning av den tjänsteman som har förberett ärendet.

Ärenden som avses i punkt 11 ovan avgör generaldirektören på föredragning eller genom att på framställning av den tjänsteman

som har förberett ärendet underteckna anskaffningsavtalet eller order som gäller ärendet i fråga.

ÖVRIGA BESTÄMMELSER

28 §

Placering av tjänster, tjänsteledighet och vissa andra beslut som avser tjänsterna

Skatteförvaltningens enheter fattar de beslut som enligt statstjänstemannalagen (750/1994), statstjänstemannaförordningen (971/1994) och lagen om statens tjänstekollektivavtal (644/1970) fattas av behörigt ämbetsverk och som inte i 31 § 1 mom. 7 punkten ovan bestämts att avgöras av generaldirektören.

29 §

Avgörande av förvaltningsklagan

Klagan som på grund av Skatteförvaltningens enhets eller dess tjänstemans verksamhet riktats till Skatteförvaltningens enhet avgörs av enhetens chef, om annat inte föranleds av 24 § 2 mom. i lagen om Skatteförvaltningen.

30 §

Underrättelser till generaldirektören

Skatteförvaltningens enheter ska hålla generaldirektören informerad om de principiellt eller på annat sätt viktiga ärenden som hör till enhetens uppgiftsområde.

31 §

Utlämnande av beskattningsuppgifter på eget initiativ

Utöver det vad i 18 § 1 mom. 2 punkten och 2 mom. ovan bestäms, Skattestyrelsen, skatteverket och Skatteuppbördscentralen utövar inom sitt uppgiftsområde rätten att

lämna ut uppgifter på eget initiativ på sätt som särskilt föreskrivs.

32 §

Utlämnande av registerutdrag och intyg

Skatteverket och Skatteuppbördscentralen lämnar ut enskilda utdrag och intyg från Skatteförvaltningens register på sätt som särskilt föreskrivs.

33 §

Annat förande av talan

I 19 § i lagen om Skatteförvaltningen avsedd talan hos domstolar, andra myndigheter och i samband med skiljemannaförfaranden samt i avtal förs av den enhet inom Skatteförvaltningen, till vars ansvarsområde ärendet hör.

34 §

Bestämmandet av behörighet i vissa fall

Ett ärende, som berör två eller flera enheters ansvarsområde handläggs i den enhet, till vars ansvarsområde ärendet huvudsakligen hör. Om behörig enhet inte kan avgöras med denna grund eller om det annars är oklart, till vilken enhets ansvarsområde ärendets handläggning hör, bestämmer generaldirektören enheten där ärendet ska handläggas.

Om ärendet som ska handläggas i en enhet även berör annan enhets verksamhet, ska man vid beredning av ärendet underhandla med behöriga tjänstemän i enheten i fråga.

IKRAFTTRÄDANDE

35 §

Ikraftträdande

Denna arbetsordning träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 17 december 2009

Generaldirektör *Mirjami Laitinen*

Överinspektör *Mika Gylén*

Nr 1358

Skatteförvaltningens beslut

om behörigt skatteverk i samband med den särskilda ordningen för elektroniska tjänster

Utfärdat i Helsingfors den 17 december 2009

Skattestyrelsen har med stöd av 133 o § i mervärdesskattelagen (1501/1993), sådan den lyder i lagen 971/2002, bestämt:

1 §
Ärenden angående skattskyldiga som använder den 12 a kap. i mervärdesskattelagen (1501/1993) avsedda särskilda ordningen för elektroniska tjänster handläggs i Västra Finlands skatteverk.

2 §
Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2010.

Helsingfors den 17 december 2009

Generaldirektör *Mirjami Laitinen*

Överinspektör Mika Gylén